

Any XXVIII · març 2012

portalobert

REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

nº
100

Nous preveres per a
la Nova Èvangelització





contingut

- 2 Editorial
- 3 Article formador
- 4 Crònica i agenda
- 6 Inici curs a Tartera
- 7 Sortida a Poblet
- 8 Lliçó inaugural
- 9 Bisbats
- 10 Entrevista Sr. Cardenal
Profundament agraïts
- 12 Noves incorporacions
- 14 Ordenacions a la Sagrada
Família
- 16 Experiència JMJ
- 17 Seminari Menor
- 18 Beat Palau - Bisbe Sebastià
- 19 Vetlla - Nou formador
- 20 Contraportada

portalobert



Gener 2012

Director: Mn. Miquel Ramón
Redacció i Edició: Diego Bermúdez,
 Joan-Pau Callejón, Esteve Puig i
 Josep Teixidó
Fotografia: Diego Bermúdez
Fotografia portada: © Pep Dandé

Edita:
 Seminari Conciliar de Barcelona
 Diputació 231 - 08007 BARCELONA
 Tel. 93 454 16 00
 Fax 93 454 90 12

Correu electrònic:
 seminari@seminaribarcelona.net

Disseny i Maquetació:
 David Molins - damoka
 damokastudio@gmail.com

Impressió:
 Gràfiques Ossó, S.L. - Tel. 93 666 13 42
 Dipòsit Legal: B-43509-86

De mica en mica s'omple la pica.

El que va començar humilment a base de fotocòpies i màquines d'escriure, ha anat consolidant-se i evolucionant fins a arribar al Portal Obert que tenim ara, una revista que fa patxoca, una revista que es fa mirar, unes pàgines que ens permeten de conèixer què és el que es fa al Seminari, dia a dia, mes a mes, unes pàgines que ens permeten anar deixant constància per a la història del que ha estat una etapa del Seminari Conciliar de Barcelona, unes fotografies que mostren el rostre dels futurs preveres i de la seva progressió en el camí devers el ministeri ordenat.

Vull agrair de tot cor la dedicació de tots els qui l'han feta possible, de tots els qui hi han invertit hores sense mirar prim, de tots els qui hi han escrit, de tots els qui hi han posat el seu gra de sorra perquè sortís bé i

a punt.

I també el meu agraïment a tots els qui l'heu llegida i la llegiu: vosaltres sou la raó de ser d'aquesta revista. Amb ella, vosaltres heu pregat per nosaltres, us heu engrescat a col·laborar amb una nova vocació segons les vostres pròpies possibilitats, heu reconegut aquell seminarista que havíeu trobat en algun lloc i us havia impressionat positivament, us heu esperançat amb les noves fornades de preveres que van arribant a les nostres diòcesis. No ho deixeu de fer!, de llegir-nos i encomanar-nos a Déu!, i de fer-nos arribar els vostres suggeriments perquè Portal Obert sigui cada dia millor!

Per a molts i bons números!



Mn. Josep M. Turull
 RECTOR DEL SEMINARI



Segueix-nos de més a prop al Facebook, on trobaràs totes les activitats que fem d'una manera més immediata. Ens hi trobaràs posant "Seminari Conciliar de Barcelona". T'esperem al Portal Obert del Facebook!!!

**SI VOLEU COL·LABORAR AMB UN DONATIU, PODEU FER-HO AL COMPTE CORRENT
 2100-1047-91-0200096265**

Ara que tinc vint anys...

Ara que encara tinc força i em sento bullir la sang...

Aquesta és la lletra d'una cançó que molta gent ha cantat i que reflecteix la meva situació en aquests moments en els quals estic celebrant els vint anys d'ordenació presbiteral, que van tenir lloc el 22 de desembre de 2011.

Era una tarda freda d'hivern de l'any 1991, que vaig rebre la imposició de les mans per part del cardenal Ricard M. Carles, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès, juntament amb Mn. Pere Montagut. Jo, llavors, estava destinat a la parròquia

veïna de Santa Maria de Barberà del Vallès. Allà hi tenia Mn. Mateu Terrats de rector i m'hi havia ajudat molt el qui havia tingut de vicari, Mn. Joan Nadal. Jo era un jovenet de 25 anys amb tota l'empenta d'aquesta edat i tota la il·lusió evangelitzadora al davant.

En les paraules d'agraïment després de l'ordenació, vaig dir que em sentia com un pa acabat de sortir del forn. Un pa cuit al foc de l'Esperit i pastat per moltes mans. Un pa a punt per a ser llescat per a tota la gent que Déu i l'Església m'encomanessin.

Al cap d'aquests vint anys, encara tinc força per a portar la Bona Nova, que ha estat la raó de la meva existència, a tots els homes i dones del meu voltant. I agraeixo a Déu que m'hagi llescat abundantment per a molta gent.

Encara tinc força i em sento bullir la sang: em bull perquè l'Esperit m'encén de zel per al Senyor i voldria que me la fes bullir encara més, perquè mai no defallís en aquesta tasca tan engrescadora de ser prevere al servei de l'Església i del món.

El Seminari Conciliar de Barcelona és un lloc extraordinàriament significatiu per a poder-ho celebrar: si sóc el que sóc és, en molt bona part, gràcies al Seminari menor i al Seminari major de Barcelona. Ara tinc l'encàrrec, com a rector, de fer el mateix amb els nous preveres. En dono gràcies a Déu i li demano el seu ajut, la seva saviesa, el seu encert.

I que em mantingui per a molts anys el goig que visc de ser capellà!



Mn. Josep M. Turull
RECTOR DEL SEMINARI

A vertical poster with a black and white photograph of a young man's face in the background. The text is in bold, yellow and white fonts. The main headline asks 'PENSES QUE EL SENYOR ET CRIDA?' and 'DIGUES-LI SÍ'. Below this, it specifies the dates '25 DE FEBRER - 17 DE MARÇ - 14 D'ABRIL' and '12 DE MAIG - 2 DE JUNY'. At the bottom, it provides contact information: 'C/ DIPUTACIÓ 231 TELF. 93.454.16.00', an email address 'seminari@seminaribarcelona.net', and the name of the institution 'SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA'.

**PENSES
QUE EL
SENYOR
ET CRIDA ?**

DIGUES-LI SÍ

ESPAI VOCACIONAL

25 DE FEBRER - 17 DE MARÇ - 14 D'ABRIL
12 DE MAIG - 2 DE JUNY

C/ DIPUTACIÓ 231 TELF. 93.454.16.00
seminari@seminaribarcelona.net
SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

SETEMBRE

Els **dies 8, 9 i 10** de setembre iniciarem el curs a Tartera, on vam passar uns dies de convivència i recés, en els quals ens vam retrobar després de l'estiu i vam conèixer les noves incorporacions al Seminari.

El **dia 12** iniciarem les classes a les facultats, tant a la Facultat de Filosofia com a la Facultat de Teologia de Catalunya.

El **dia 17** féu la seva entrada com a vicari de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià Mn. David Àlvarez, que fins aleshores havia estat formador del Seminari Menor.

El **dia 18** Mn. Andreu Oller prengué possessió com a rector de la parròquia de Sant Josep de Badalona, després d'haver estat sis anys al Seminari Major com a formador de la comunitat de Sant Josep Oriol.

El **dia 25** participàrem a l'eucaristia a la Sagrada Família, on es va

RECÉS A TIANA



presentar el nou pla pastoral diocesà: "Feu tot el que Jesús us digui", per als anys 2011-2015.

El **dia 30** el Seminari acollí una trobada amb els joves que participaren a l'estiu a la Jornada Mundial de la Joventut a Madrid.

El **dia 16** se celebrà l'Eucaristia a la Sagrada Família amb els fidels de les zones pastorals 3 i 4. Hi assistiren els seminaristes que col·laboren el cap de setmana a les parròquies d'aquestes zones.

El **dia 23** hi hagué l'ordenació presbiteral de quatre seminaristes de Barcelona i de dos dominics a la Sagrada Família.

El **dia 24**, Mn. Carlos Barba presidí la seva primera missa al Seminari.

OCTUBRE

El **dia 4** tinguérem la inauguració oficial del curs al Seminari, amb la presència del cardenal Lluís Martínez Sistach i del bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés.

El **dia 6** assistírem a l'inici oficial del curs acadèmic 2011-2012 a les facultats. La lliçó inaugural d'enguany portava per títol: "L'essència de l'amor segons Soren Kierkegaard" i fou dictada pel Dr. Francesc Torralba.

Els **dies 14 i 15** férem un recés a Tiana, predicat pel pare Avellí, sj, que ens donà alguns elements ignasians de pregària per a la Nova Evangelització.

NOVEMBRE

El **dia 4**, Mn. Carlos Barroso presidí la seva primera missa al Seminari.

El **dia 6** celebràrem a la Sagrada Família el primer aniversari de la dedicació de la basílica pel sant pare Benet XVI, així com el cinquantè aniversari de l'ordenació presbiteral del cardenal Lluís Martínez Sistach.

El **dia 7** celebràrem l'Eucaristia a la capella del Seminari per tots els amics i benefactors difunts del Seminari.

El **dia 9** tinguérem una xerrada de formació a càrrec de la germana Pilar Bonill, carmelita missionera,



INICI DEL CURS AL SEMINARI

Crònica

sobre la figura del pare Francesc Palau i Quer, dos-cents anys del naixement del qual se celebren enguany.

Els **dies 11 i 12** férem un recés a Caldes de Montbui, predicat pel pare Boada, op.

El **dia 15** celebràrem el 41è aniversari d'ordenació sacerdotal de Mn. Josep Serra, formador de la comunitat de Sant Josep de la Muntanya.

El **dia 17** l'equip de formadors es reuní amb els rectors de les parròquies de la diòcesi de Barcelona que tenen seminaristes.

Els **dies 22, 23 i 24**, el curs d'Introductorí féu una sortida de tres dies per a conèixer la ruta del Císter. El mateix dia 24 al vespre, participàrem en l'escola de pregària a la catedral de Barcelona.

El **dia 27** tinguérem el Seminari Menor Obert, una jornada de convivència per a aquells nens i adolescents que tenen inquietuds vocacionals.

El **dia 28** exposàrem el Santíssim Sagrament i férem torns de pregària dins el marc de la cadena de pregària per les vocacions.

DESEMBRE

El **dia 1** l'equip de formadors es va reunir amb els rectors de les parròquies de la diòcesi de Sant Feliu que tenen seminaristes.

Els **dies 2 i 3** férem recés a Caldes de Montbui, predicat per Mn. Bosco Fané, rector del Seminari de Menorca.

El **dia 7** participàrem a la vetlla de pregària de la Immaculada a la Basílica de la Mercè.

recés d'inici d'any a Montserrat, predicat pel Pare Bernabé Dalmau, osb.

El **dia 26** repenguérem l'Escola de pregària a la catedral de Barcelona.

FEBRER

Del **6 a l'11** de febrer anàrem d'exercicis espirituals al santuari del Miracle; enguany predicats pel pare Cebrià Pifarré, osb.

El **dia 22**, dimecres de cendra, iniciàrem la Quaresma.

GENER

El **dia 4** vam tenir el tradicional



Agenda

MARÇ

Dia 8: Celebració comunitària de la penitència.

Dia 17: Jornada de portes obertes.

Dia 18: Eucaristia a la Sagrada Família en ocasió del dia del Seminari, a les 17h.

Dia 19: Sant Josep, patró del Seminari. Trobada dels seminaristes de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa.

Dies 23 i 24: Recés a Rubí.

ABRIL

Dia 3: Missa crismal a la Catedral de Barcelona.

Dia 4: Missa crismal a la Catedral de Sant Feliu.

Dia 21: Trobada d'escolans al Seminari.

Dia 22: Trobada amb els pares dels seminaristes.

Dia 26: Vetlla de Santa Maria a Montserrat.

Dies 27 i 28: Recés a la Cova de Manresa.



Inici del curs a Tartera

Un nou curs encaminat a la Nova Evangelització

Els seminaristes de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat vam començar aquest curs fent una trobada prèvia de tres dies (8, 9 i 10 de setembre) a la residència de la Immaculada, a Tartera (Baixa Cerdanya), al peu del Pirineu i a 1500 metres d'altitud sobre el nivell del mar. Tartera és una urbanització repartida entre els termes municipals de Das i de Prats de Cerdanya i que es troba dins una vall pirinenca que, pel costat nord, limita amb muntanyes el vessant oposat de les quals ja pertany a França i que, pel costat sud, limita amb muntanyes tots dos vessants de les quals pertanyen a la terra d'Espanya que anomenem Catalunya. Durant els cursos anteriors a aquest, a Tartera hi havíem anat a fer el recés llarg de Setmana Santa (de quatre dies). En aquella estació de l'any, el capdamunt de totes aquestes muntanyes estava nevat (a l'hivern sobretot, ho exploten estacions d'esquí). Enguany, però, encara abans de la fi de l'estiu, els cims hi apareixien despullats de tot, grisos de roca nua, mentre que la vegetació verda hi començava un bon tros més avall (a l'obaga o al solell). El so de les esquelles de les vaques alegra el cor dels caminants que les veuen a pasturar fins a l'alçada de mitja muntanya. Més amunt de la residència hi ha un indret escassament poblat per persones (amb gossos lligats però ensinistrats per a la seguretat dels seus habitants) a on es conserva una petita església romànica d'origen medieval, que, ai, las!, sempre hem trobat amb la porta tancada i que sembla que pertany a un propietari particular. A prop d'allí, es veu i se sent l'aigua d'un petit rierol que discorre joïós per a alimentar la ufana dels prats a on es troben els animals propis d'aquest paisatge.



El nostre recés fou predicat pel director espiritual del Seminari Conciliar de Barcelona, mossèn Josep-Antoni Arenas, el qual, repartint-ho en sessions diàries de matí i tarda, ens va parlar de la configuració al Crist a què el seminarista s'ha de sotmetre per a esdevenir-ne un bon deixeble. Per això, comentàvem l'homilia del papa Benet en la missa amb els seminaristes a la JMJ de Madrid. També vam llegir l'exhortació *Verbum Domini* del papa en el punt en el qual parla de la *Lectio divina*, en què distingim cinc moments: *lectio*, *meditatio*, *oratio*, *contemplatio* i *actio*. El cristià veu com la seva vida es complica amb qüestions del món. Descobreix que en tot el que fa ha d'anar acompanyat pel Crist (cal viure-ho tot en la seva presència). No és "ara, faig oració; ara, estudio; ara, faig pastoral", etc. No ha de comportar cap trencament. Hem de ser contemplatius en l'acció. L'autèntic místic és aquell qui viu constantment en presència del Senyor i el té, és aquell qui es troba al món essent amb Déu.

JORNADA DE RECÉS



Al matí de l'últim dia, vam fer una excursió amb cotxe passant per la carretera de Meranges i hi vam ascendir fins al refugi muntanyenc, des d'on, a peu, vam arribar-nos als llacs que són en un nivell superior. Després de dinar, vam tornar cap a Barcelona. Bon curs!



Joan-Pau Callejón i Mateu,
3R TEOLOGIA

Propedèutic

La ruta del Císter

Dijous, 8 de la tarda: el tot terreny del RACC arriba al Seminari. Darrere, 3 dies intensos. Dimarts a les 8:45 del matí havíem sortit cap a terres cistercenques. Primera parada del nostre recorregut: monestir, abandonat des de la desamortització del 1835, de Santes Creus, indret ben conservat en què gaudírem d'un molt ben treballat audiovisual de la història del Císter i el funcionament d'un monestir. Bon lloc per a inspirar-s'hi i fundar-hi (al segle XIX) la congregació dels serratins (o serratians, estem discutint-ho).

Segona parada: Montblanc. En arribar, ens adreçarem a visitar i celebrar l'Eucaristia a l'església de la Mare de Déu de la Serra, abans regentada per clarisses i ara pel Seminari del Poble de Déu. A continuació, ens n'anàrem a dinar amb el plebà de Montblanc, que ens acompanyà després a l'església de Santa Maria i a la de Sant Miquel. Acabades les visites, prenguérem rumb a Poblet. Allà ens rebé fra Paco, que demostrà feiaentment de qui és fill. Els seus missatges són clars: gran humilitat dels sacerdots davant de Jesucrist, únic i veritable Sacerdot; silenci com a calma exterior però bullici interior; Eucaristia com a centre. Vespres, sopar, lectura de la regla de sant Benet, completes i a dormir!

L'endemà nasqué aviat: a les 5:15 estàvem amb els monjos al cor oferint el dia a Déu amb l'ofici de lectura i els laudes. Eucaristia, esmorzar i visita de Poblet de la mà del sempre sorprenent fra Marc. Idees clares i concises: saber on tenim els peus, respirar i donar gràcies. Hora menor, dinar i sobretaula amb el pare abat. Home de gran trajectòria vital i caràcter afable, parlà bellament sobre la felicitat i l'oració. A continuació, xerrada amb fra Maties, que ens parlà acuradament del significat i reptes de ser prevere avui dia. Estona per a passejar, vespres, sopar, lectura de la regla de sant Benet, completes i a dormir!

Dijous repetírem la dinàmica de fer néixer aviat el dia. Eucaristia i preparar les maletes per marxar. Ens acomiadàrem dels monjos, que marxaven d'excursió per celebrar el 71è aniversari de la repoblació de Poblet. Darrere deixàvem una gran experiència i un monestir enfortit per noves vocacions. Quina benedicció!

Estació següent: Scala Dei, cartoixa despoblada també des de la desamortització del 1835. Visita del complex a càrrec de mossèn Serra, guia inesperat d'uns turistes, acompanyats d'unes càmeres que ens gravaren per a un documental de TV3. iCoses del directe!

AMB L'ABAT DE POBLET



SCALA DEI



Propera parada: la grua. Entre Scala Dei i Ulldemolins, el canvi de marxes es declara en vaga i ens quedem a mitja pujada. Els esforços per a reanimar-lo foren estèrils i, rendits a l'evidència, trucàrem a la grua. Armlles reflectants, triangles d'emergència i espera. Entre el tot terreny del RACC i la grua vàrem arribar al Mas d'en Lluc, on ens esperava el mossèn. Després d'un reparador àpat, anàrem a Ulldemolins, on ens ensenyà les dues esglésies, una de les quals és d'estil bizantí. Ens acomiadàrem d'ell i, amb el tot terreny del RACC, tornàrem a Barcelona (una mica comprimits), posant fi a 3 bons dies.



Javier Alonso
CURS PROPEDÈUTIC

Inici de l'any acadèmic

Kierkegaard i l'elogi de l'amor humà

EL DR. TORRALBA DURANT LA SEVA DISSERTACIÓ



El passat dia 6 d'octubre el doctor Torralba ens va introduir –als presents a l'acte inaugural del curs 2011/2012- en l'immens, revolucionari i poètic món del filòsof i geni danès Soren Aabye Kierkegaard.

La lliçó inicial va versar sobre un dels “texts edificants” del polifacètic autor: “Les obres de l'amor” publicat a l'any 1847. L’“Unamuno de Martinet” va intentar –i aconseguí- allò que el fantàstic danès es proposà amb aquesta obra. Intentà l'aventura temerària i costosa d'explorar i presentar la naturalesa del cristià: Déu com a font i absolut d'Amor.

El filòsof danès, tan preocupat pel que “ha de fer” a fi de donar sentit a l'existència, elabora un discurs filosòfic amb l'única missió d'orientar els homes, deixant de banda aquella filosofia que es tenia com a fi ella mateixa.

El professor, utilitzant el mètode que més agradava al filòsof, “l'autodiàleg”, exposà, primer –i sense deixar ni un moment l'estil kierkegaardià tan característic-, amb un to exhortatiu, de manera clara i senzilla, en un discurs ple de belles imatges plàstiques, humorístiques i poètiques, la vida oculta i la naturalesa d'un amor etern i espiritual. Un amor que procedeix de l'estrat més ocult de l'ésser humà i que és anhel de plenitud. Si l'amor de l'home troba el seu fonament en l'amor de Déu, “com un

MOMENT DE L'EUCARISTIA D'INICI DE CURS



llac tranquil es fonamenta, profundament, en una oculta font”, en virtut de la seva naturalesa, l'amor necessita fer-se conèixer al món a través dels seus fruits. L'amor edifica, lluita contra l'escepticisme, dóna esperança i nodreix la fe, educa en el perdó i és font de misericòrdia.

El deure d'estimar el proïsme és un imperatiu ètic, de doble sentit, que el cristià que s'adreça a “tot home” i, alhora, a “cadascú” pressuposa, ja que exigeix l'acceptació de la tasca per part de l'individu particular. És un imperatiu com a força interior que ho transcendeix tot, perquè –en el sentit agustinian– l'home s'ha sentit cridat a estimar. Aquest imperatiu, com l'amor (que no es pot conèixer “epistemològicament”, ans només es pot fer –com a praxi- posant-ho en pràctica, de manera incondicional, sense discriminació), reconeixent la infinita dignitat de l'home, amb abnegació i eterna justícia, es pot arribar a entendre i pot fer-nos partícips d'aquest amor etern.

I, així, extirpant del cor humà tota llavor d'egoisme, sortint de nosaltres mateixos, ens obrim a l'Amor més gran i reconciliem la voluntat pròpia i la Voluntat que habita en la nostra interioritat, fins que es trobin amb la felicitat màxima.

La lliçó es va acabar amb la tesi central i única que pot donar sentit a la vida: estimar, sabent que només el qui estima viu lligat a la seva font originària i, així, pot arribar a donar sentit a la seva existència.



Marc Aliguer Càmere
PROPEDÈUTIC

Barcelona

Primer aniversari de la dedicació de la Sagrada Família

El passat 6 de novembre, l'arxidiòcesi de Barcelona celebrà el primer aniversari de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família. Va ser, sens dubte, una bona ocasió per a donar gràcies a Déu de la visita apostòlica del sant pare tot just un any enrere, de renovar els nostres sentiments de comunió i afecte envers ell i de recordar els missatges que ens va deixar durant la seva visita.

En aquella mateixa celebració, la nostra arxidiòcesi també celebrà el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del senyor cardenal Lluís Martínez Sistach. Al final de la Missa, es va llegir una carta del sant pare adreçada al nostre cardenal en la qual el felicitava pel seu

mig segle de ministeri sacerdotal.

Fou voluntat expressa del senyor cardenal que la celebració tingués, sobretot, el sentit d'una acció de gràcies al Senyor pel do del sacerdoci ministerial a l'Església i també d'una pregària per les vocacions sacerdotals.

Per acabar, cal destacar també una anècdota agradable que va tenir lloc al final de la cerimònia. A totes les pantalles de la basílica, es van projectar unes imatges, en diferit, d'aquell mateix matí, amb el sant pare des del Vaticà. En les seves paraules, Benet XVI recordava l'admirable obra de Gaudí i finalitzà la seva al·locució desitjant als presents un "bon diumenge".



AMB EL SANT PARE EL DIA DE LA DEDICACIÓ DE LA SAGRADA FAMÍLIA



Alberto Sols
3R DE TEOLOGIA

Sant Feliu de Llobregat

Trobada d'escolans

El passat dissabte 3 de desembre, a la tarda, es va fer la trobada d'escolans de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat a Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès). Hi vàrem tenir la presència del nostre bisbe Agustí Cortés, del secretari general Mn. Joan Pere Pulido i del rector del Seminari Conciliar de Barcelona, Mn. Josep Maria Turull.

La trobada va constar de quatre parts: a la benvinguda s'hi va fer una mica d'animació amb els infants que anaven arribant a la plaça de l'Església de Sant Sadurní, a càrrec d'alguns seminaristes del nostre bisbat que també havien participat en la preparació i la realització de les activitats previstes durant la tarda.

La segona part va consistir en la realització d'un "joc de l'oca", de tal manera que els infants van haver de fer unes proves molt diverses, per equips, i, un cop supera-

des, anaven guanyant-se el berenar com a premi. Hi van participar molt activament tot fent convivència amb els seus companys escolans. A la tercera part, el bisbe Agustí va estar parlant amb els infants durant una estona sobre el paper fonamental que aquests escolans tenen a les parròquies, a fer anar creixent aquesta vocació personal dins la comunitat cristiana i animant-los a continuar endavant amb la seva col·laboració a les seves parròquies. A la quarta part i última, vàrem acabar la trobada celebrant l'Eucaristia juntament amb la comunitat cristiana. Hi van participar molt activament els escolans, seminaristes, mossens i va ser presidida pel bisbe. La celebració va coincidir també amb la cloenda de la cadena de pregàries per les vocacions sacerdotals, diaconals i religioses que s'havia anat fent arreu de les diòcesis catalanes durant el mes de novembre. Els escolans havien preparat, durant la tarda, unes pregàries per les vocacions, per al bisbat i per la comunitat.

Abans d'acabar la celebració, el secretari general, Mn. Joan Pere Pulido, va adreçar unes paraules a la comunitat cristiana reunida sobre la importància de fer anar creixent nous escolans dins les parròquies a fi que hi sorgeixin noves vocacions per a la diòcesi. Hi van participar una vintena d'escolans, vinguts de la mateixa població de Sant Sadurní d'Anoia, de Sant Andreu de la Barca i de Sant Boi de Llobregat.



MOMENT DE CANT



Jordi Mondragón
CURS PROPEDÈUTIC

Mons. Lluís Martínez Sistach

Entrevista al Cardenal-Arquebisbe de Barcelona,
Mons. Lluís Martínez Sistach en ocasió del seu 50è aniversari
d'ordenació sacerdotal.



¿Com heu viscut l'efemèride del vostre cinquantè aniversari d'ordenació presbiteral? Quins canvis heu experimentat des d'aleshores?

He viscut amb joia la celebració d'aquest important aniversari de la meva ordenació sacerdotal ben acompanyat de la comunitat diocesana, de moltíssimes persones que m'estimen i que m'han ajudat i m'ajuden en el meu servei sacerdotal i episcopal. És veritat que, si penses en l'exercici del ministeri avui i el d'ara fa cinquanta anys, hi ha moltes diferències perquè han canviat moltes coses en la societat i en l'Església. Tanmateix penso que no hi ha cap canvi a ser i a fer de sacerdot com a bon pastor, estimant i lliurant-te generosament a les persones que el Senyor i l'Església et confia. Diria que els cristians el que volen i esperen d'un sacerdot és que imiti Jesús, que els estimi i els porti cap a

Déu. Volen que siguem homes de Déu. Si es viu el sacerdoci ministerial amb aquest esperit, ja es veuran els canvis que cal fer per a respondre a les necessitats i exigències de l'home i de la dona d'avui.

Amb una densa experiència de mig segle com a sacerdot, ¿com veieu ara les experiències que suposen la “nova evangelització” i “l’atri dels gentils”?

Això ens parla d'evangelització i aquesta és una actitud i activitat que és connatural a l'Església, ja que aquesta existeix per a evangelitzar. Joan Pau II i Benet XVI parlen de la nova evangelització pensant no tant en la primera evangelització en terres de missió, sinó en les societats que ja han estat evangelitzades però que experimenten la descristianització, com són les nostres societats europees occidentals. Cal evangelitzar-les amb nou ardor, amb nous mètodes i amb noves expressions. La nova evangelització demana molt: veure els desafiaments que la cultura actual presenta a l'anunci de Jesús i del seu Evangelí i discernir aquests desafiaments per tal de trobar nous camins i noves expressions per a anunciar-hi la Bona Nova. La nova evangelització no significa anunciar un Evangelí nou, sinó el de sempre, però amb nou ardor, nous mètodes i noves expressions. Tant la “Missió Metròpoli” com “l’Atri dels gentils” són actuacions, activitats, expressions de la nova evangelització i, per això, ho farem a Barcelona, perquè, com a societat europea occidental, ens cal una nova evangelització adreçada als batejats que han deixat la pràctica religiosa o la fe i als no batejats que viuen entre nosaltres.

En aquests cinquanta anys de sacerdoci, vós heu investigat, sobretot, en l'àmbit del Dret Canònic i, ensems, del Dret Civil. ¿Com viviu aquest servei del Dret Canònic, sobretot, en l'àmbit de l'assessorament jurídic, en el qual treballeu especialment com a membre del Pontifici Consell per als Textos Legislatius, en el Pontifici Consell per als Laics i en el Tribunal de la Signatura Apostòlica?



Vaig estudiar Dret Canònic a Roma en un temps privilegiat: durant la celebració del Concili Vaticà II. Els continguts conciliaris han demanat un dret de l'Església molt eclesial i inspirat en aquells continguts. Per això, es va promulgar un nou Codi de Dret Canònic en l'any 1983 per a l'Església llatina i, posteriorment, un altre per a les esglésies orientals catòliques. Sempre he procurat que el dret, que és necessari a una comunitat humana, com també ho és l'Església, ajudi a la salvació que Jesús vol per a cada persona. Aquesta és l'última norma del Codi: "La salvació és la suprema llei de l'Església." En aquests quatre dicasteris dels quals sóc membre, sempre he procurat que el dret serveixi al bon govern pastoral de l'Església que correspon al sant pare i els dicasteris romans li presten el seu ajut.

Quin seria per a vós el centre d'aquests cinquanta anys de capellà?

Si entenc bé la pregunta, el centre per a mi ha estat i és Jesucrist. Els sacerdots som instruments vius seus, actuem en la persona de Crist i hem d'imitar-lo sempre com a bon pastor que és, nosaltres que som pastors i la caritat pastoral és el que caracteritza la nostra espiritualitat de sacerdot diocesà.

¿Què diríeu als joves que es plantegen la vocació al sacerdoci ministerial i, alhora, als qui ja ens hi anem preparant?

Que ser sacerdot lliurat amb generositat i radicalitat al ministeri és una joia, és molt bonic, és un do de

Déu, fa feliç la persona i la realitza plenament. A tots vosaltres joves us demano que estimeu molt Jesús i que hi sigueu generosos. Als qui encara no són seminaristes els demano que diguin a Jesús: "Sóc aquí per a fer la vostra voluntat. Digueu-me quina és la vostra voluntat!" Als seminaristes els exhorto a dir a Jesús: "Gràcies perquè la vostra voluntat és que sigui sacerdot!"

Paral·lelament a aquests cinquanta anys de sacerdot, l'any que ve, farà vint-i-cinc anys de la vostra ordenació episcopal. ¿Què us ha aportat l'experiència com a bisbe de Barcelona però també a les diòcesis germanes de Tortosa i de Tarragona, que vós vau pasturar?

"Portal Obert" no té prou pàgines per a aquesta resposta, ja que la pregunta demana moltes coses. Tres Esglésies diocesanes! Plenes de vida cristiana, de riquesa espiritual, de dons i de carismes. I quants anys! Resumint-ho molt, haig de dir que el ministeri episcopal m'ha enriquit molt perquè m'ha possibilitat conèixer, estimar i servir molts sacerdots, religiosos i religioses, seminaristes, diaques, laics i laiques, institucions, realitats, amb les seves joies i esperances, desencisos i sofriments. El bisbe entra en el cor de les persones i de les institucions eclesials. Els diocesans volen relacionar-se amb el seu bisbe i és constant aquesta relació. A més a més, constates l'ajut constant del Senyor en l'exercici del ministeri, en el discerniment i en les decisions que cal prendre amb l'ajut dels diocesans per tal que l'Església diocesana assoleixi la seva missió

De moments alegres, les celebracions del Concili Vaticà II, a Roma, en què vaig poder participar, ja que estava estudiant a la ciutat eterna, la meva ordenació sacerdotal i episcopal i la dedicació de la basílica de la Sagrada Família presidida pel sant pare Benet XVI. De moments tristos, la mort del meu pare i de la meva mare.

Finalment, ¿ens podríeu explicar alguna anècdota d'aquests anys d'experiència?

Un fet providencial, com ha estat que, sense pensar-hi, es va escollir el dia 7 de novembre del 2010 diumenge, per a la visita del papa Benet XVI a Barcelona per a dedicar la Sagrada Família. Doncs bé, el 7 de novembre del 1982, diumenge, Joan Pau II va visitar Barcelona i la Sagrada Família.

Noves incorporacions

Melcior Trèmols

Ell em parlava però jo no l'escoltava, la gent m'ho deia i finalment jo ho meditava, quan Ell em cridà en el silenci de l'oració, als peus de la seva Mare, nostra Mare, Maria. FIAT.

Roman Papushak

Em dic Roman Papushak i tinc 23 anys. Vinc d'Ucraïna, del Seminari Major de Ternòpil, després de fer el sisè curs. Estic a la parròquia de Santa Mònica de Barcelona. Vaig ingressar al Seminari per canviar la meua vida, estudiar i, després, ajudar els altres a canviar i trobar el sentit de la seva vida.

Jordi Mondragon

Em dic Jordi Mondragon Bricullé, tinc 28 anys i sóc de Viladecans, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Actualment, col·laboro a la parròquia de Sant Joan Baptista, la parròquia que m'ha vist créixer. La meua vocació va començar quan vaig fer el camí de Santiago a

l'estiu del 2010. Durant un curs, vaig anar observant i madurant si era una crida constant i ferma o, tan sols, una simple il·lusió. Ara, sóc al curs propedèutic, on espero, a més d'aprendre'n, discernir la meua vocació.

París Grau

El meu nom és París Grau, tinc 22 anys i sóc estudiant de Ciències Polítiques i monitor d'esplai. Aficionat al violoncel i a escoltar música en els breaks de l'estudi. Destinat, com a seminarista, a la parròquia de Corpus Christi de la ciutat de Barcelona. Amb la voluntat de servir, conèixer més Crist i estimar més l'Església, he entrat al Seminari.

Javier Alonso

Hola! Em dic Javier Alonso Menjón, tinc 23 anys i sóc del Masnou. L'any passat, vaig acabar la Llicenciatura en Dret i a l'estiu vaig estar treballant en un despatx d'advocats. Actualment, estic al curs propedèutic del Seminari Conciliar de Barcelona. Vaig sentir la crida de



Déu al ministeri presbiteral fa un any mentre estava d'Erasmus a Roma.

Marc Aliguer

Sóc en Marc Aliguer, vaig néixer fa 27 anys en el si d'una família cristiana. Mirant cap enrere, m'adono que estic vivint una aventura apassionant. Constato que sempre he tingut persones que m'han ajudat en el camí de la meua vocació. Sé que el camí que he pres no és fàcil, ni planer, però també sé que sóc fill de Déu i que Ell sempre em donarà la gràcia suficient per a ser-li fidel.

Alejandro Sergio Ruíz

Em dic Alejandro Sergio Ruíz Flordeliz, tinc 17 anys i sóc de Barcelona. Col·laboro a la parròquia de Sant Pere de les Puel·les, a Ciutat Vella, fent d'escolà i col·laborant a Càritas. Vaig entrar al Seminari Menor a l'estiu del 2011, després de la JMJ, perquè un company que havia estat seminarista em va parlar del Seminari, i vaig decidir d'obrir-hi el meu cor i d'entrar-hi a veure si hi serveixo o no: ho poso en mans de Déu.

Abraham Merino

Em dic Abraham i tinc 13 anys. Pertanyo a la parròquia de

Sant Andreu de la Barca. La meua diòcesi és Sant Feliu de Llobregat. Vinc del Seminari Menor d'Oriola (Alacant), a on va néixer la meua vocació, als campaments d'escolans d'estiu. Aquest any, he entrat al Seminari Menor de Barcelona.

Christian Benages

Em dic Christian Benages Kaiser i tinc 18 anys. Visc a Barcelona i vaig a les parròquies de Sant Bartomeu i Mare de Déu del Port, al districte de Sants-Montjuïc. Enguany, he entrat al Seminari Menor de Barcelona, perquè les meves inquietuds em van portar a decidir d'entrar-hi.

Seminaristes al Seminari Conciliar de Barcelona : 39

Seminaristes majors de Barcelona: 27
Seminaristes majors de Sant Feliu de Llobregat: . 6
Seminaristes menors de Barcelona: 4
Seminaristes menors de Sant Feliu de Llobregat: . 2

D'aquests, han entrat nous aquest curs:

Seminaristes majors de Barcelona: 6
Seminaristes majors de Sant Feliu de Llobregat: . 1
Seminaristes menors de Barcelona: 2
Seminaristes menors de Sant Feliu de Llobregat: . 1



Ordenacions

Ordenacions presbiterals a la Sagrada Família

El diumenge, 23 d'octubre, en una basílica de la Sagrada Família atapeïda de fidels, el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, presidí la celebració de l'Eucaristia en la que ordenà de preveres els diaques diocesans Mn. Carlos Barba Olmos, de la parròquia de Sant Julià d'Argentona; Mn. Carlos Barroso Flores, de la parròquia de Sta. Teresa de l'Infant Jesús; Mn. Juan Ramón La Parra Martínez, actualment estudiant de dogmàtica a Roma; i Mn. Pedro Rivero San José, de la parròquia de Santa Cecília de Barcelona. En la mateixa cerimònia foren ordenats, també, els pares dominics Vicente Benedito Morant, OP; i Alejandro López Ribao, OP.

Els nous preveres estigueren acompanyats dels seus familiars, amics i fidels de les parròquies i moviments on desenvolupen la seva tasca pastoral i de més de cent cinquanta preveres i diaques –una bona representació de la família dominica– en una cerimònia d'ordenació, festiva i solemne, que durà prop de dues hores. Donem-ne gràcies a Déu!



ELS NOUS PREVERES AL FINAL DE LA CELEBRACIÓ

Cada ordenació presbiteral és un do de Déu per a l'església diocesana. La litúrgia de la celebració permet prendre consciència que realment el prevere és escollit i enviat per Déu per a servir la comunitat. Però no només és motiu d'alegria per a la diòcesi i per a les comunitats parroquials on els nous preveres exerciran el seu ministeri, sinó que ho és també per al mateix Seminari que ara deixen. Veure que els companys dels cursos més avançats arriben a

l'ordenació, és un testimoni per als que encara estan formant-se al Seminari, un estímul per continuar el procés de discerniment i verificar si ells també estan cridats a configurar tota la vida a Crist segons aquesta vocació.



Mn. Miquel Ramón
FORMADOR



POSTRACIÓ DELS CANDIDATS DURANT LES LLETANIES DELS SANTS



UNCIÓ DE LES MANS AMB EL CRISMA

Testimoni de Mn. Carles Barroso

Encara recordo d'enfilar-me per la Sagrada Família quan era petit, per jugar, per pujar el més amunt que es podia a les torres i per a provar els avions de paper i veure si arribaven a traspassar el llac. Ho pensava mentre érem allà estirats a terra en la recentment consagrada basílica i pensava en els moments de màxima intensitat que vaig viure un any enrere, amb la visita del sant pare. Recordo que ell em va donar una espelma, la *llum de Crist*. No vaig poder deixar de pensar en el simbolisme d'aquell episodi. El pontífex, el dolç Jesús a la terra, em donà la torxa per a dur-la, primer, a l'altar i a les columnes i, després, a tota Barcelona i a tot el món.

Això és el que és el sacerdot: portar la llum de Crist, dur-la a tothom.



Mn. Carlos Barroso



Testimoni de Mn. Carlos Barba

El primer que em ve al cap és donar gràcies a Déu per les delicadeses que ha tingut amb mi. Tenint present que la vocació al sacerdoti per si mateixa ja és un do immens, veure com el Senyor ens cuida i ens amanyaga és per a donar-li'n gràcies contínuament.

Vaig acabar al Seminari pel juny i només acabat aquell mateix estiu ja em van ordenar diaca per l'octubre, i per a diaconar, pel novembre, amb el sant pare a la Sagrada Família! Després, la dedicació de la Sagrada Família, ja diaca i tan a prop del sant pare. Al cap d'un any, m'ordenen capellà a la Sagrada Família!, cosa que fou, crec, la segona ordenació que s'hi va fer. Anàvem d'estrena!, podríem dir. Veure aquell temple ple, amb els amics i la família al costat, compartir-ho amb els companys amb qui he fet camí durant el temps del Seminari, concelebrar on feia poc ho havia fet el successor de Pere..., quantes coses per a agrair!

Quan estàs preparant la cerimònia, amb tots els afegits que suposa una celebració en un temple de la categoria de la Sagrada Família, sembla que hi hagin de quedar molts caps per a lligar, però, després, a mesura que se n'aproxima la data i a la mateixa celebració, vas veient que tot és al seu lloc i surt millor del que havies previst.



Mn. Carlos Barba





Experiència pastoral

Aquesta és la joventut del Crist!

Jornada Mundial de la Joventut



“El Senyor ens ha reunit per a viure durant aquests dies la magnífica experiència de la Jornada Mundial de la Joventut [...] i per a conèixer-ne el protagonista absolut: Crist.” Amb aquestes paraules ens saludava, el sant pare Benet XVI, tots els joves que ens trobàvem a la plaça de la Cibeles de Madrid.

Les diòcesis catalanes havíem arribat el dia abans a la ciutat, després d'un llarg trajecte amb autocar, on no faltaren els cants, les guitarres, els acudits o les becaines. A l'autocar en què viatjava hi havia diverses parròquies, així com grups no adscrits a cap en concret, però tots ens sentíem diocesans. Des de la parròquia de Corpus Christi, ens hi vàrem desplaçar un petit grup format per sis joves, el rector i el vicari; la cohesió del grup va permetre que no ens tanquéssim a conèixer altres joves amb qui poguéssim compartir les nostres experiències, el nostre dia a dia durant la Jornada i la nostra fe. En ocasions els joves podem sentir-nos estranys de ser cristians i, fins i tot, sols, però trobar-nos amb altres joves que són com nosaltres ens reconforta i deixem de veure'ns com un reducte. El mateix papa Benet XVI ens ho recordà quan arribà a Madrid: “Arribo com a successor de Pere per a confirmar-vos tots en la fe.” Com a grup petit que érem, vam decidir annexar-nos a un dels grups que hi havia a l'autocar amb nosaltres a l'hora de desplaçar-nos per Madrid i d'assistir a les activitats que es realitzaven arreu; com per exemple la catequesi a càrrec del bisbe Novell, la celebració eucarística del bisbe Sáiz Meneses, el viacrucis o la catequesi del cardenal Lluís Martínez Sistach, entre moltes d'altres. Al matí, sortíem de San Lorenzo del Escorial, on ens trobàvem hostatjats, direcció Madrid i, durant el trajecte, es repetien algunes de les situacions que s'havien donat en el primer viatge (Barcelona – Madrid): cants, becaines i abans de tot Laudes. I el dia acabava amb la tornada a l'Escorial, on més d'un decidia

dutxar-se a aquelles altes hores de la nit.

Però l'experiència que més recordarem, sens dubte, serà la vetlla de pregària a l'aeroport de Cuatro Vientos. De motius no ens en faltaran; dos milions de joves d'arreu del món reunits per a pregar, dormint en sacs, esperant l'arribada del Sant Pare, agrupats quan la pluja i el vent van fer-s'hi presents i, com el Sant Pare digué, “ferms en la fe en Crist, heu resistit la pluja”; dos milions de joves reunits en nom de Crist. A Cuatro Vientos també vàrem participar de l'Eucaristia que presidí el successor de Pere i en què els concelebrants eren cardenals, bisbes i capellans d'arreu del món. A causa de la distància que hi havia entre l'altar i la zona en què ens trobàvem, que era aquella a on havíem passat la nit, la participació a la celebració va ser a través de les pantalles instal·lades. Un cop acabada la celebració, els grups vam anar abandonant la pista d'aterratge per a adreçar-nos als nostres autocars i poder emprendre el retorn a les nostres respectives ciutats. La tornada no va ser diferent a l'anada: cants, guitarres, migdiades, acudits, parlaments d'alguns dels passatgers, etc. Ara ja esperem la propera Jornada Mundial de la Joventut: Rio.

“Els joves tornen a casa seva com a missioners de l'Evangelí, «arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe».” Amb aquestes paraules, el sant pare Benet XVI donava per acabada la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid i ens encoratjava a ser testimonis transmissors de l'alegria experimentada, “missioners de l'Evangelí”.



Paris Grau
CURS PROPEDÈUTIC

Seminari Menor

Convivències d'escolans 2011

Aquest any les convivències d'escolans dels bisbats de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat van tenir lloc a la casa de colònies de Sant Privat d'en Bas. Hi va participar una vintena de nois d'entre deu i divuit anys. Tots van poder gaudir d'uns moments de fraternitat, amb un clima de pregària i diversió amb jocs, preparant un petit vídeo, competicions... amb la temàtica d'anar a les arrels cristianes de la nostra fe.

Agraïm l'ajuda dels seminaristes majors que van col·laborar en l'organització i com a monitors a les convivències. Majors i menors van fer possible la realització d'aquestes colònies. Podríem ressaltar-ne el temps de pregària (la centralitat del dia era la celebració de l'Eucaristia, on alguns nois feien d'escolans i on tots vam aprendre que és possible passar-s'ho bé sense oblidar Déu) i també el temps d'esbarjo (on es feien dinàmiques i jocs, es banyaven al riu...).

Novetats d'aquest curs

Amb la JMJ, aquest nou curs hem pogut tenir un temps de gràcia amb el trobament de molts joves inquiets, alegres... que, com els seminaristes, busquen trobar la vocació a la qual Jesús els crida. Del Seminari menor, han pogut participar en la JMJ els nois que fan el batxillerat. Van ser uns dies molt intensos i cansats, però han valgut la pena, perquè vam poder gaudir de la companyia de sa Santedat, que ens ha confirmat en la fe.

Enguany, al Seminari menor, som sis seminaristes. Dos d'ells són de Sant Feliu de Llobregat i, quatre, de Barcelona. A Barcelona s'hi han incorporat dos seminaristes menors nous: el Cristian Benages i l'Alejandro Ruiz, que fan primer de batxillerat. De Sant Feliu s'hi ha incorporat l'Abraham Merino, que fa segon d'ESO i que ve del Seminari menor d'Oriola (Alacant).

COLÒNIES A SANT PRIVAT D'EN BAS



Com cada any, ja hem començat les trobades del Seminari Menor Obert, adreçades a nois d'entre deu i divuit anys que volen veure què es fa al Seminari menor. Aquest any comptem amb sis nois que han participat en aquesta trobada als quals farem acompanyament, un cop al mes, per a ajudar-los a discernir la vocació a què Déu els crida. Ja tenim a disposició les dates de les properes trobades del Seminari Menor Obert; per a participar-hi, cal posar-se en contacte amb el Seminari menor per correu electrònic (seminarimenor@arqbcn.cat) o trucant a Mn. José Fernando (608 700 116).



Una altra novetat d'aquest curs és que Mn. David Álvarez ha deixat de ser formador del Seminari menor. El Sr. Cardenal l'ha destinat a la parròquia de San Vicenç de Sarrià com a vicari. Estem molt agraïts de la seva col·laboració i desitgem que en aquesta nova tasca per a la qual l'Església l'ha designat pugui fer molt de bé, com n'ha fet el Seminari menor.

Per acabar, hem de recordar-vos que la trobada d'escolans d'enguany serà dissabte 21 d'abril del 2012. Us animem a participar en aquesta trobada, oberta a tots els nois i noies que fan d'escolans a les seves parròquies. Així, també, us animem a participar de les convivències d'escolans, que seran del 2 al 5 de juliol del 2012, obertes als nois escolans d'entre deu i divuit anys.



Mn. José Fernando Campoverde
FORMADOR DEL SEMINARI MENOR

Jornada de formació

Beat Palau: “Tot per a Déu i el proïsme”

El dia 9 de novembre, com a part de la formació dels seminaristes d'aquest Seminari, a la sala del beat Pere Tarrés, es va celebrar una xerrada en ocasió del bicentenari del naixement del beat Francesc Palau i Quer, fundador de les Carmelites Missioneres.

Sota el guiatge de la germana Pilar Bonill, carmelita missionera que és al Prat de Llobregat i una de les principals encarregades de fer conèixer la figura d'aquest il·lustre beat, vam fer el recorregut per la vida i l'espiritualitat del beat Palau, començant per la seva infantesa a Aitona (Segrià) fins a la seva mort. La figura del beat és un exemple de constància i de lliurament: “Tot per a Déu i el proïsme”, un exemple motivador per a tots els seminaristes.

La figura del beat Palau és molt propera al Seminari, tant per haver-hi pertangut durant la seva etapa d'estudis, com pels posteriors serveis que hi faria com a confessor i, d'una altra manera molt especial, per la col·laboració que les germanes carmelites missioneres van fer al Seminari fins al 2006, quan es van veure obligades a retirar-se'n per la manca de vocacions.

En aquesta ocasió, també vam comptar amb la presència de la germana Dolors, una de les últimes germanes que havien prestat serveis al Seminari i tieta d'en Josep Teixidó (seminarista de cinquè), molt coneguda pels més veterans d'aquesta casa.

En cloure la xerrada, la germana Pilar va fer la presentació d'un nou llibre (en què ella ha col·laborat



i que ha estat publicat recentment): 100 fitxes del pare Palau (editorial Monte Carmelo), que serveix per a un aprofundiment més gran de la seva figura.

Per a saber-ne més, de la vida del beat Palau, es pot contactar amb: <http://www.carmelitasmissioneras.org/francisco.html>



Adrián Pérez
2N DE FILOSOFIA

Visita del bisbe Sebastià al Seminari

Algunes claus per a la Nova Evangelització

El dia 30 de novembre, en la festa de l'apòstol sant Andreu, ens va visitar el bisbe auxiliar de Barcelona Mons. Sebastià Taltavull. Començarem celebrant l'eucaristia. El Sr. bisbe hi va fer una homilia amb un to molt familiar, ens va parlar directament a nosaltres com a futurs preveres, ens va recordar punts significatius que hem de tenir en compte. Ens marcà la importància de poder imitar la vida de sant Andreu, un pescador. Va fer referència directa a la nova evangelització, afirmant que no és sols buscar nous cristians, sinó recuperar-ne “l'ovella perduda”, totes aquelles persones que s'han allunyat de l'Església, però que en essència i per cultura són cristianes. Ens recordà que si algun dia som preveres no és per a nosaltres, és perquè Déu ho vol per a nosaltres i nosaltres hem de deixar que Ell faci, hem d'estar disposats a tot allò que ens demani l'Església. En acabar la missa, vam compartir el sopar plegats i, en acabar, tinguérem un moment de

diàleg dins un ambient molt familiar. En aquest moment de diàleg, recuperant el tema del qual ens havia parlat el prelat durant l'homilia, vàrem parlar de maneres pràctiques de dur a terme la nova evangelització. Entre d'altres coses, el Sr. bisbe ens parlà de la funció que té la comissió de Pastoral, de què ell és president, a la Conferència Episcopal Espanyola. En aquest ambient el Sr. bisbe ens oferí la possibilitat de formular-li tot tipus de preguntes o dubtes. Amb un to ben familiar i agradable va acabar la jornada i visita del Sr. bisbe. És molt important que un seminarista que es prepara per al sacerdoci pugui tenir aquest contacte amb un bisbe i li pugui preguntar i parlar de temes de tot tipus.



Esteve Puig
1R DE FILOSOFIA

Vetlla de la Immaculada a la Mercè

“Feu tot el que Ell us digui”

El passat dimecres 7 de desembre, els joves de les diòcesis de Terrassa, Barcelona i Sant Feliu de Llobregat es van reunir a la basílica de la Mercè de Barcelona per a celebrar-hi una vetlla de pregària en la vigília de la festa de la Immaculada Concepció de Maria.

Els joves deixebles de Jesús ens hi vam reunir al voltant dels successors dels apòstols, els nostres bisbes, i, sobretot, entorn de Maria. Recordant el cenacle, a on els apòstols i Maria eren constants i unànimes en la pregària, també nosaltres ens vam reunir en espera del do de Déu, en aquest cas preparant-nos per a la Nativitat de nostre Senyor, per a la vinguda de Déu fet home. I iquina ocasió millor per a preparar-nos a rebre tal do que aquesta festa de Maria, mestra d'oració i mestra d'acolliment del do de Déu!

La vetlla de pregària va ser també una ocasió per a recordar la petjada que la Jornada Mundial de la Joventut va deixar a Madrid en els joves. Així ho va explicar Mons. Sáiz Meneses: “Tots recordem el moment impressionant de silenci i concentració de la vetlla de pregària a Cuatro Vientos; avui, ens tornem a aplegar per a pregar a la Mare de Déu”. També Mons. Martínez Sistach, en la seva homília, va referir-se a Maria per proposar-la com a model de resposta: “Feu com Maria, que no va dir que sí per un dia, sinó que va comprometre's amb Déu per sempre”.



Sergi Sicília
4T DE TEOLOGIA

Nou formador a la residència de Sant Josep Oriol

Mn. Miquel Ramón s'incorpora aquest curs a l'equip de formadors del Seminari

Sóc Mn. Miquel Ramón Fuentes i aquest curs he iniciat la meva tasca com a formador del Seminari de Barcelona, rellevant, en aquest servei, Mn. Andreu Oller, que ha tingut cura dels seminaristes de la residència de Sant Josep Oriol durant sis anys.

Vaig néixer a Barcelona l'any 1976 i vaig entrar al Seminari



el 2001, després de llicenciar-me en Bioquímica a la Universitat de Barcelona i treballar dos anys en un laboratori. Pel juny passat vaig tornar de Roma, després que el Sr. Cardenal m'enviés a estudiar filosofia a la Pontifícia Universitat Gregoriana.

La formació dels candidats al sacerdoci és una tasca apassionant i alhora delicada. Els temps que ens han tocat viure demanen una consciència més clara que necessitem sacerdots ben preparats, homes de debò que experimentin en primera persona que la seva vida s'acompleix en Jesucrist. Només així, si un home viu en la seva pròpia carn la pertinença al Senyor i a l'Església, podrà transmetre als altres la fe que vertebrava la seva vida. Per això us demano, estimats lectors, que m'ajudeu amb la vostra pregària a dur a terme aquest servei que l'Església m'ha encomanat, per tal que els nostres seminaristes puguin ser, si Déu vol, homes que constantment transparentin la presència de Jesucrist en la seva vida.

Mn. Miquel Ramón
FORMADOR DE LA RESIDÈNCIA DE SANT JOSEP ORIOL

passió per l'Evangeli

DIA DEL SEMINARI

19 de març de 2012

